

Sygn. akt II CZ 124/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko "S." Spółce Jawnej w L.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2016 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 maja 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej „S.” spółki jawnej od wyroku tego Sądu z dnia 5 marca 2015 r. z uwagi na jej niedopuszczalność, wynikającą z nieosiągnięcia wymaganego przez art. 398² § 1 k.p.c. progu minimalnej wartości przedmiotu zaskarżenia, ustawionego na poziomie 50 000 zł. Sąd Apelacyjny wskazał, że na etapie postępowania apelacyjnego przedmiotem rozpoznania sprawy była zasadność zasądzenia od pozwanej kwoty 45 000 zł z odsetkami. Pozwana nie mogła więc zaskarżyć w większym zakresie orzeczenia sądu drugiej instancji, skoro przedmiot rozpoznania sprawy przez ten sąd wyznaczała tylko jej apelacja, wprost precyzująca, że dotyczy jedynie zasądzonej od pozwanej kwoty 45 000 zł. W związku z tym, mimo wskazania przez pozwaną w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie 130 000 zł, Sąd uznał, że rzeczywista wartość tego przedmiotu ogranicza się do kwoty 45 000 zł.

Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego zarzucając naruszenie art. 386 § 3 k.p.c. Domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przyjęcia do swojej skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny prawidłowo ustalił wartościowy zakres swojego rozstrzygnięcia zawartego w wyroku z dnia 5 marca 2015 r. Przedmiotem orzekania w postępowaniu drugoinstancyjnym był wyłącznie nałożony na pozwaną już w wyroku Sądu pierwszej instancji i potwierdzony także w postępowaniu odwoławczym obowiązek zapłaty na rzecz powoda A. S. kwoty 45 000 zł i orzeczenie o kosztach procesu. Nieco skomplikowana formuła wyroku Sądu odwoławczego była skutkiem nadania wyrokowi Sądu Okręgowego prawidłowego formalnie brzmienia, nie zmieniała natomiast jego zawartości merytorycznej, którą było zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 45 000 zł z odsetkami i oddalenie pozostałej części roszczenia o zapłatę ponadto kwoty 85 000 zł z odsetkami.

W skardze kasacyjnej pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w całości zarzucając nieważność postępowania apelacyjnego z powodu braku po jej stronie legitymacji procesowej biernej, wniosła o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Ponieważ wyrok Sądu Apelacyjnego dotyczył tylko rozstrzygnięcia o roszczeniu o zapłatę 45 000 zł z odsetkami, a w pozostałym zakresie uprawomocniło się orzeczenie Sądu pierwszej instancji, które nie zostało zaskarżone apelacją, pozwana kwestionując w skardze kasacyjnej wyrok Sądu drugiej instancji „w całości” mogła jedynie zaskarżyć orzeczenia o oddaleniu apelacji skierowanej przeciwko zasądzeniu od pozwanej kwoty 45 000 zł z odsetkami i rozstrzygnięcia o kosztach procesu (to ostatnie nie wpływa na oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia - art. 20 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.). Odmienne twierdzenia skarżącej zawarte w zażaleniu i podanie w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 130 000 zł nie zmienia tego stanu rzeczy. Wartość przedmiotu zaskarżenia całości wyroku Sądu Apelacyjnego wynosiła więc 45 000 zł i uzasadniała uznanie skargi kasacyjnej za niedopuszczalną w świetle postanowień art. 398² § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny słusznie więc skargę tę odrzucił. Gdyby jednak przyjąć tłumaczenia pozwanej, że jej zamiarem było zaskarżenie całego przedmiotu sporu objętego pozwem, to w części odnoszącej się do rozstrzygnięcia o kwocie 85 000 zł z odsetkami skarga kasacyjna także podlegała odrzuceniu, jako niedopuszczalna z powodu zaskarżenia nią nieistniejącego orzeczenia, bowiem wyrok Sądu Apelacyjnego nie zawierał orzekał o tej części powództwa.

W konsekwencji zażalenie pozwanej podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw

kc